Tak til bestyrelsen for at betro mig hvervet med at holde årets Sankt Hans-tale.

Kære alle sammen,

Når det hele bimler og bamler –

som Nicolaj Kirk siger i Nak og Æd –

så er det en gave at være et sted som her.

Hvor roen bor.

Hvor naturen taler.

Hvor hverdagen trækker vejret lidt lettere.

I aften trykker vi på pause.

Vi behøver ikke tænke på Putin, Trump eller Netanyahu.

Ikke fordi vi skal glemme dem –

og deres sære – og desværre farlige – forsøg på at rive verden fra hinanden –

men fordi vi i aften vælger noget andet.

Vi vælger håb.

Fællesskab.

Sammenhold.

Og As Vig er netop sådan et sted.

Her hilser vi stadig på hinanden.

Her trækker vi vejret dybt ind ved havet –

og finder ro i det, der virkelig betyder noget.

For min familie og mig har As Vig i 17 år været mere end et fristed.

Det har været et hjem for hjertet.

Ikke kun om sommeren – også resten af året.

Forårets komme.

Efterårets voldsomme vejr.

Og vinterdage, hvor temperaturen mærkes helt ind i knoglerne

når vinden står i øst –

og ikke engang hunden vil med ned til vandet.

Mørket en vinternat… Ja – der er meget mørkt.

Her har vi badet, grinet, bygget sandslotte,

drukket kaffe – og andet godt –

og mødt nogle af de mest hjælpsomme naboer, man kan ønske sig.

Jeg kunne fortælle mange gode historier – nogle oveni købet sande og morsomme

men dem må vi tage en anden gang.

Det er jer, der gør As Vig til noget særligt.

Jer, der bor her fast.

Jer, der vender trofast tilbage, år efter år.

Jer, der hjælper med en trailer, holder øje med hinandens huse og spørger:

"Skal jeg tage noget affald med?"

Sankt Hans – en aften med ild, indsigt og udsigt

Sankt Hans er noget særligt.

En lysfest.

Et af sommerens højdepunkter.

En aften til eftertanke.

I gamle dage troede man, at midsommernatten var magisk.

At urterne fik ekstra kraft –

og at bålet kunne holde det onde væk.

Vi jager heldigvis ikke hekse i dag – og da slet ikke brænder dem af.

Men vi har stadig vores kampe:

Mod ligegyldighed.

Mod tabet af fællesskab.

Mod ødelæggelsen af det, vi elsker.

Derfor har bålet stadig sin berettigelse.

Ikke som flugt – men som påmindelse.

Det brænder ikke af frygt – men for håb.

Det flammer for fællesskab.

Det lyser, når mørket forsøger at tage over.

Vores hav – vores ansvar

Havet ved As Vig er ikke bare vand.

Det er minder.

Ro i sindet.

Solnedgange, der får én til at stå stille.

Det er fortællingen om den første badedag –

og om de mange store fisk, der engang var.

Historier, vi bliver ved med at fortælle.

Men havet er desværre udfordret.

Presset af forurening.

Iltsvind.

Industri.

Mikroplast.

Klimaforandringer.

Det ved vi jo godt.

For da vi arrangerede en happening for havet,

mødte I op – i imponerende stil.

Med børn og børnebørn.

Vi stod med hinanden i hånden.

Bar skilte.

Talte med hinanden –

og med dem, der aldrig havde tænkt over, hvor vigtigt havet er.

Det var en uforglemmelig aften.

Når jeg er rundt i landet,

er der mange, der kender As Vig fra netop dén aften –

med droner og billeder, hvalbak og en lille fiskekutter,

der hilste på – sammen med et par legesyge sæler.

Men det var ikke kun en hyggelig aften.

Det var et løfte. !

Et løfte om, at vi i As Vig ikke bare nyder naturen –

vi passer på den. !

Når handling nytter

Mange af jer ved, at jeg sidder i byrådet –

og at jeg er blevet en del af Den Grønne Trepart for Horsens Fjord.

Et historisk samarbejde – mellem kommuner, landbrug og naturorganisationer.

Ikke bare ord –

45 milliarder kroner bakker det op.

Det er en enestående mulighed.

Måske den eneste i vores levetid.

Vi kan forbedre vandmiljøet –

i åer, søer, fjorde og hav.

Vi kan beskytte grundvandet,

sikre rent drikkevand,

bremse CO_2 fra lavbundsjorde.

Vi kan plante skov,

skabe vild natur,

og tænke langsigtet – hvis vi tør.

Og jeg tør. Og jeg vil.

Jeg vil kæmpe for, at pengene bliver brugt klogt.

At det bliver de rigtige arealer, der handles med.

At vi får mest mulig natur for pengene.

Og at As Vig og fjorden ikke bliver glemt.

Vi har én regel i rådet:

Vi må gerne fortælle, hvad vi selv arbejder for –

men ikke hvad andre vil ,så det er lidt svært at spå om fremtiden. !

Når klimaet banker på – og vi er klar

Vi lever i en tid, hvor klimaet ikke længere banker på.

Det stormer ind.

Oversvømmelser.

Skybrud.

Vinterstorme i marts.

Vi ser det overalt –

og det går ikke over af sig selv.

Men i As Vig har vi været heldige.

Ikke fordi vi er hævet over naturens kræfter –

men fordi nogen tænkte fremad.

100 års hændelser bliver til 20 års , og 20 års komme næsten hvert år

Vores dige folk tog ansvar.

De var forberedte.

Og tak for det.

Men ansvaret slutter ikke med digerne.

Det begynder der.

Fællesskab og fremtid

Fællesskabet i As Vig gør forskellen.

Når vi låner hinandens stiger.

Når vi slår en sludder af.

Når vi samles om bålet –

og om det, der virkelig betyder noget.

Lige nu har vi chancen for at sætte retning.

For at vise vores børn og børnebørn, hvad vi vil give videre:

En natur med plads og liv.

En kyst, hvor man stadig kan bygge sandslotte.

Et sted, hvor man stadig siger "godmorgen" – og mener det.

Vi skal ikke bare tale om det vigtige.

Vi skal vise det – med vores handlinger.

Hvad fejrer vi i aften?

Vi fejrer lyset –

og viljen til at holde fast i håbet, selv når mørket truer.

Vi fejrer hinanden –

og det fællesskab, der gør As Vig til noget ganske særligt.

Vi fejrer naturen –

og lover at passe bedre på den.

Og med bålets flammer sender vi et klart signal:

Her er vi.

Og vi står sammen.

Nu vil jeg bede jer om at tænke tilbage på begyndelsen af denne tale.

På de første ord:

"Når det bimler og bamler ude i verden…"

Lad os være stille sammen. Bare et øjeblik.

Tænk på, hvad det er, der giver ro.

Hvad det er, vi skal holde fast i.

Og hvad vi gerne vil give videre.

Skål for sommeren.

Skål for havet.

Skål for As Vig.

God Sankt Hans – og rigtig god sommer.